

saa højt som Prisen paa de Dækværker, der ligger umiddelbart foran Indløbet til Havnen. Det har selvfølgelig aldrig været min Mening, at disse lette Dækværker, som jeg kaldte dem, skulde bygges paa samme Maade som de Dækværker, der skulde dække direkte for Indløbet til Havnen. Og der er endda nogle af disse Dækværker, der rimeligvis ganske kunde udelades og erstattes af en Bro, der forbandt de udadgaaende Anlægsbroer med Tværmoler; de vil ikke koste 1 500 Kr. pr. Meter. Jeg siger blot dette for at protestere mod en saadan sammenlignende Oversigt over de forskellige Forslag. Vandbygningsdirektøren, der ikke selv var til Stede ved Mødet i Esbjerg, og som derfor ikke har hørt mine Udtalelser der, har ganske sikkert misforstaaet disse.

Inden jeg slutter, maa jeg gøre en lille Bemærkning til Flertallets Udtalelser i Betænkningen. Flertallet anfører som noget, der skal virke ganske overbevisende, at „saavel Fiskerne og Fiskehandlerne som Vandbygningsvæsenets ledende Ingeniører anser altsaa de af Ministeren foreslaaede Foranstaltninger for de rigtigste og bedste“. Man maa jo heraf uvilkaarlig faa det Indtryk, at Ministeren har haft det store Held netop at foreslaa de Anlæg, som Fiskerne, Fiskehandlerne og Havneingeniøren kan sige god for og anbefale. Dette bringer min Tanke hen paa en lille Historie, som jeg hørte for et Par Dage siden. To Mænd stod og drev paa en Havnemole og stirrede ned i Havnebassinet — skal vi sige i Esbjerg Havn — i Magsvej, Vandet var roligt og blankt: den ene smider en Sten ned i det stille Vand, og den anden, som maaske var en Smule omtaaget, udbryder: Den ramte skam ganske nøjagtigt lige i Centrum — han ser jo for sig Cirklerne. Den højtærede Minister har haft Held til her at ramme lige i Centrum, men Begejstringen derover afkøles lidt, naar man ved, at det netop er Fiskerne, Fiskehandlerne og Havneingeniøren, der har udarbejdet det Projekt, som Ministeren har fremsat, og som de nu selv anbefaler saa varmt.

Jeg maa altsaa anbefale Forsamlingen at stemme for Mindretallets Ændringsforslag.

Mortensen: Som det fremgaar af Betænkningen, agter jeg at stemme for Flertallets Forslag, altsaa stemme for Lovforslaget, som det foreligger med Tilslutning fra Fiskeriforeningen, Fiskeeks-

portørforeningen og Havneingeniøren i Esbjerg, men da det ikke fremgaar af Betænkningen, hvad min Grund er dertil, og da min Motivering ikke er ganske den samme som Flertallets, finder jeg Anledning til at gøre Rede for min Stilling til denne Sag.

Der er benyttet ret mange Penge til denne Havn, hvormed jeg dog ikke vil sige, at det, vi har, er for dyrt, men det er i alt Fald store Beløb, der er anvendte dertil, og nu foreslaas der yderligere et ret stort Beløb. Ved Loven af 30. April 1909 bevilgedes der 2 567 000 Kr. til Fiskerihavnen og senere ved Finansloven for Finansaaret 1914—15 yderligere 420 000 Kr., som ganske vist ikke, i alt Fald ikke alle, er kommet til Anvendelse paa Grund af Materialevanskeligheder under Krigen. Der er altsaa hidtil til Fiskerihavnen bevilget et Beløb af 2 987 000 Kr. eller rundt 3 Mill. Kr. Naar man nu kommer til Esbjerg og ser det store Havneanlæg, er det ret trist at se, at det ligger ganske øde og ubenyttet hen, at det slet ikke bliver anvendt, og Grunden dertil er, at Fiskerne angiver, at der er saa megen Uro, at de ikke kan ligge i Havnen med deres Kuttere uden at lide stort Havari paa dem. Nu tvivler jeg ikke om, at Lovforslaget, som det foreligger fra Ministeriets Side, vil afhjælpe denne Mangel, jeg føler mig ret sikker paa, at der vil kunne blive Ro ved at gennemføre Lovforslaget, som det foreligger, men jeg føler mig lige saa sikker paa, at det Forslag, som er fremsat af det ærede 11te Medlem for Hovedstaden (Svend Koch), ogsaa vil skaffe den fornødne Ro, og ved at gennemføre det mener jeg, at der i alt Fald vil kunne spares en Del. De to Dækmoler, som paa Planen er betegned med G og H, og som det i Bemærkningerne angives vil være noget af det første, der skal udføres, vilde jeg anse for at være overflødige. Vi vil sikkert kunne opnaa lige saa megen Ro i Havnen ved at følge den af det ærede 11te Medlem for Hovedstaden fremsatte Plan; jeg ser, som sagt, ikke rettere, end at man derved vilde spare en Del, og der er yderligere derved den Fordel, som ogsaa blev nævnt af Ordføreren, at hvis man gaar den Vej, foregribes der intet, man kan, hvis det skulde vise sig, at man ikke opnaar den fornødne Ro, i Fremtiden tilvejebringe den ved at lave noget, som svarer til Dækmolerne. Vandbygningsvæsenets Direktør mener, at Lovforslaget, som det foreligger, ikke vil kunne gennemføres for den her beregnede Sum, men at det nu vil koste